

«Reconquerir la llibertat per estimar i fer el bé»

Monsenyor Fernando Ocáriz va visitar Saragossa, del 29 de març a l'1 d'abril. Es va reunir amb diversos grups de persones arribades des de Logronyo, Osca, Terol i de la mateixa Saragossa, als qui va parlar de la necessitat de viure sempre alegres i de reconquerir la llibertat per estimar i fer el bé.

31/03/2019

Divendres 29 Dissabte 30 Diumenge
31

Divendres 29: Resant al Pilar, com sant Josepmaria

El prelat de l'Opus Dei va començar divendres 29 de març una visita pastoral a la ciutat de Saragossa, la ciutat on es va forjar la vocació al sacerdocí de sant Josepmaria, i que alberga llocs especialment importants de la seva biografia.

Monsenyor Fernando Ocáriz va poder trobar-se amb fidels i cooperadors de l'Opus Dei al costat de molts joves i famílies, que el van acompanyar seguint les petjades del fundador de l'Opus Dei a la capital aragonesa.

En arribar a la capital aragonesa, el prelat va acudir directament a pregar davant la Mare de Déu del Pilar, a la Santa Capella, com ho feren sant Josepmaria, el beat Àlvar

del Portillo i més tard monsenyor Xavier Echevarría. Després es va desplaçar al Palau Arquebisbal per saludar l'arquebisbe de la ciutat, monsenyor Vicente Jiménez.

El prelat va ser convidat a besar la imatge de la Mare de Déu després de la benvinguda de diversos canonges i de la salutació del penitenciarí, Pedro José Gracia, qui davant els fidels li va dirigir unes paraules plenes d'afecte.

Minuts després escrivia en el llibre de visites del Pilar unes paraules que expliquen el contingut de la seva estada a Saragossa seguint les petjades de sant Josepmaria, que va viure a la capital aragonesa entre el 1920 i el 1927. Mons. Ocáriz va deixar escrit: "Amb gran agraïment a la Santíssima Mare de Déu del Pilar, he pregat a Ella per la Santa Església, pel Papa i per tot l'Opus Dei, acudint també a la intercessió de sant

Josepmaria. Recordant els anys que va viure sant Josepmaria en aquesta ciutat i el molt que aquí va resar, demano també a la Mare de Déu per tota la ciutat de Saragossa".

Llocs de sant Josepmaria

La Santa Capella va ser el lloc on sant Josepmaria va celebrar la primera Missa solemne, el 30 de març de 1925. I en un àmbit molt proper es troben noms i llocs entranyables per a la història del fundador i de l'Opus Dei. La Universitat Pontifícia, a la plaça de la Seu, el Seminari de Sant Francesc de Paula, i el Seminari Sacerdotal de Sant Carlos, on es va formar i va viure.

Sant Josepmaria sempre recordà la Biblioteca de Sant Carlos, en la qual va poder adquirir una formació i cultura molt sòlides. O els carrers *Urrea y Rufas*, on va viure amb la

seva família, quan van arribar-hi el 1920 des de Logronyo. També *Don Jaime I, 44*, seu de l'Institut Amado, on va donar classes per tenir algun ingrés econòmic. Tots aquests carrers i llocs van ser recorreguts habitualment pel jove seminarista i després estudiant de Dret, que diàriament visitava la Mare de Déu del Pilar.

Dissabte 30: En el seminari de Sant Carlos

Dissabte monsenyor Ocáriz va concelebrar l'Eucaristia [llegir l'homilia en castellà] a una de les més importants joies del barroc aragonès, l'església de l'antic seminari de Sant Carlos, on sant Josepmaria va ser ordenat sacerdot el 28 de març de 1925. El prelat va agrair la placa col·locada per

recordar que va ser entre aquestes parets, on va germinar la llavor de la vida espiritual del fundador de l'Opus Dei. A la tarda, Ocáriz va mantenir diverses trobades amb joves de Saragossa, Osca, Logronyo i Terol.

Aquesta placa, col·locada fa uns mesos, recorda la profunda vinculació del fundador de l'Opus Dei amb l'històric edifici, construït sobre una antiga sinagoga al segle XVI: "Aquí va viure, es va formar i es va ordenar sacerdot sant Josepmaria Escrivà de Balaguer", diu la placa. El mateix sant Josepmaria en va parlar en alguna ocasió: "en aquesta casa de Sant Carlos he rebut la formació sacerdotal. Aquí, en aquest altar, jo em vaig acostar tremolós per agafar la forma sagrada i donar per primera vegada la Comunió a la meva mare". Com és sabut, també va rebre el diaconat a Sant Carlos, el 20 de desembre de 1924.

Oració en una joia barroca

Aquests records eren a la memòria del prelat i del gairebé mig miler de persones que el dissabte a les 12, omplien l'Eucaristia celebrada a l'Església del Real Seminari de Sant Carlos, testimoni de l'ordenació sacerdotal de sant Josepmaria i de molta pregària davant el Santíssim i la imatge de la Immaculada que presideix el retaule d'aquesta joia barroca de l'arquitectura religiosa saragossana.

L'himne a la Mare de Déu del Pilar va tancar una cerimònia molt emocionant, cantada per la Capella de Música Nostra Senyora del Pilar, dirigida per José María Verdejo i amb Juan San Martín a l'orgue. Entre altres concelebrants van figurar Carlos Palomero, director de la Casa Sacerdotal de Sant Carlos, i el rector de l'Església, Carlos Tartaj, al costat de Ramón Herrando, vicari regional

de l'Opus Dei i Pablo Lacorte, vicari delegat de l'Opus Dei a Saragossa.

En l'homilia el prelat va posar com a exemple la vida de pregària perseverant de sant Josepmaria, i va animar els presents a fer una oració des de la necessitat de ser ajudat, amb accions de gràcies i petició de perdó. En l'aniversari de la primera missa de sant Josepmaria, monsenyor Ocáriz va parlar de l'Eucaristia i de mirar la Creu ben units a la Mare de Déu.

Aragoneses pel món

El prelat es va reunir a la tarda amb diversos grups de joves de Saragossa, Osca, Terol i Logronyo, als quals va demanar oracions pel Papa Francesc -de viatge aquests dies al Marroc-, i va animar a aprofitar la formació cristiana que reben gràcies a l'Opus Dei per identificar-se amb Jesucrist, estar alegres i ser coherents amb la

fe, encara que de vegades suposi anar a contracorrent.

"El Senyor vol que estiguem contents. Cada un de nosaltres és una persona que interessa al Senyor. Per a tots té un pla; té desitjos. Té el desig que siguem feliços", va explicar el prelat. El secret d'aquesta felicitat, segons monsenyor Ocáriz, és el servei.

"Servir és el que fa feliç a les persones. L'egoisme, en canvi, no dóna la felicitat. Sant Josepmaria diu en una de les homilies que la tristesa és l'escòria de l'egoisme; en canvi servir, donar-se als altres, produeix una gran joia", va subratllar.

Els joves van preparar diverses sorpreses per a monsenyor Ocáriz, entre d'altres una salutació d'un grapat de persones d'Aragó repartides per diferents països del món i que no podien acompanyar-lo físicament a les tertúlies. Així, a través d'un vídeo, el van saludar des

de llocs tan distants com Costa d'Ivori, Normandia, Japó, Jerusalem o Cambridge.

Contents davant les dificultats

El prelat va animar els joves a viure contents encara que tinguin errors i defectes, "perquè el Senyor ens estima com som", i encara que es vegin obligats a anar contra corrent. "A contracorrent va anar Jesús. A contracorrent van anar els apòstols i tots els qui han volgut ser fidels al Senyor. A contracorrent, no per les nostres forces sinó perquè el Senyor és amb nosaltres", va incidir.

Mariu, la degana del col·legi major Peñalba, li va preguntar com refermar la seva fe, i Mons. Ocariz li va recordar que la fe és un do de Déu, i que "tots experimentem certa foscor en la fe. Els apòstols senten la necessitat de tenir més fe i la demanen al Senyor. Quan sentis que

la teva fe és una mica fluixa: Senyor, augmenta'm la fe".

Diverses intervencions van arribar de la mà de residents o antics del col·legi major Miraflores. Steven, estudiant de 4t de Dret, va explicar la influència de la JMJ de Cracòvia en la seva vida, mentre que Saïf, musulmà, nascut al Marroc, va agrair la formació que reben a través de l'Opus Dei els voluntaris que l'ajuden des de fa anys en un projecte social de l'ONG Cooperació Internacional.

Especial emotivitat va tenir la intervenció de Javier, Echechi, que pateix una discapacitat que el limita molt i l'obliga a una dependència permanent. Ajudat pel seu germà Nacho, va agrair l'afecte que rep al Club Jumara, "la meva segona família" i va demanar què pot fer com a agraïment. El Pare li va dir: "moltíssim, resa, ofereix les dificultats, que el Senyor les acull i

els dóna un gran valor. Ell et vol molt a prop de la Creu i així ets molt eficaç, que Déu et beneeixi".

També li van lliurar al prelat un dibuix amb deu somnis per recórrer els deu anys vinents fins al centenari de l'Opus Dei, que Ocáriz va tornar amb aquesta dedicatòria, amb paraules de sant Josep maria: "Somieu i us quedareu curts".

Juntament amb el dibuix, li van donar un donatiu per ajudar Veneçuela. Dos germans de Logronyo, del Club Glera, Ignacio i Javier, li van oferir a més una ampolla de vi de Rioja, un criança de 2015.

Diumenge 31: “Hem d'estar contents, passi el que passi”

Monsenyor Fernando Ocáriz es va reunir diumenge amb diversos grups

de persones arribades des de Logronyo, Osca, Terol i del mateix Saragossa, a qui va parlar de la necessitat de viure sempre alegres i de reconquerir la llibertat per estimar i fer el bé. El prelat va saludar a més el comitè directiu dels col·legis Montearagón i Sansueña, representants de les escoles de formació agrària i les associacions de pares i mares, i va parlar amb un bon nombre de famílies.

L'escenari de les trobades de diumenge va ser el pavelló del col·legi Montearagón, decorat per a l'ocasió per Alberto Fantova i la seva dona, Carmen Pilar Rodríguez, amb una gran il·lustració de la Mare de Déu del Pilar i altres motius al·lusius a les diferents ciutats d'Aragó i La Rioja. El prelat va parlar una estona amb els dos dissenyadors i va conèixer als seus fills.

A la sortida d'una de les tertúlies, un grup arribat des de Terol va obsequiar monsenyor Ocáriz amb un pernil. Fèlix, un nen amb síndrome de Down, es va abraçar al prelat i li va regalar, de part de la seva família, una trena d'Almudévar, un pastís típic de la província d'Osca.

En el hall principal, al costat de l'oratori, el prelat va poder contemplar els panells de la nova exposició sobre Guadalupe Ortiz de Landázuri, que podrà ser vista en col·legis i entitats de tot el món, i va saludar nombroses famílies. Algunes professores li van fer entrega d'un quadernet elaborat per a un concurs de química que s'ha organitzat al voltant de la futura beata, i el van convidar a resoldre els problemes proposats.

Disponibles com sant Josepmaria

A les tertúlies el prelat va compartir l'alegria viscuda el dia anterior en

celebrar la missa a l'església del seminari de Sant Carlos, recordant el fundador de l'Opus Dei, que hi va viure quatre anys i mig i que allí es va fer sacerdot, i considerant "tantíssima oració que feia en aquesta església quan intuïa que el Senyor volia alguna cosa d'ell i no sabia el que era". Mons. Fernando Ocariz va recordar com sant Josepmaria repetia llavors les jaculatòries *Domina ut sit!*, i *Domine ut videam!*, i, sense saber el que Déu volia d'ell, posava "el futur i la incertesa en mans de Déu".

"Hem de tenir, dins dels nostres límits, el desig i la disposició ferma de tenir la mateixa disponibilitat que sant Josepmaria; dir-li a Déu: Senyor, estic al que tu vulguis", va instar monsenyor Ocariz, que va recordar que l'única força del cristià i la més important per a qualsevol empresa és la pregària.

Diumenge a la tarda, monsenyor Ocariz es va reunir també amb fidels de la prelatura i sacerdots de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu. Va saludar a més Juan, que recentment va protagonitzar una cursa de 24 hores, amb 172,2 quilòmetres, a la pista d'atletisme del col·legi. Va estar també amb diversos rectors de parròquia. Un d'ells es va endur una imatge de sant Josepmaria que es col·locarà a la parròquia de San Pedro Arbués i que el prelat va beneir.

El prelat va demanar oracions pel Papa i a una pregunta de Carlos, sacerdot diocesà de Saragossa, va dir que "l'Església és sobretot Jesucrist, amb tota la seva força salvadora". Va demanar a més a tots pregàries i preocupació per les vocacions sacerdotals, "sense por a plantejar la possible vocació" i comptant que "sense Eucaristia no hi ha Església i sense sacerdots no hi ha Eucaristia".

El desig d'impulsar la tasca evangelitzadora va estar present en diverses preguntes, com la de Jesús, que viu a Calataiud. El Pare el va animar a ser molt amic dels seus amics, perquè "l'amistat és una forma de l'amor que implica el desig del bé per a l'altre. Estimem les persones perquè estimem Crist".

A mitja tarda es va dirigir també al col·legi Sansueña, on va ser rebut pel comitè directiu. El prelat va beneir les instal·lacions d'Educació Infantil, va escriure una dedicatòria i va parlar amb els responsables de les associacions de pares i mares.

Alegres, passi el que passi

El prelat va aprofitar la celebració litúrgica del diumenge *Laetare* de Quaresma per tornar a parlar de la necessitat de viure amb alegria. "Tota la nostra vida ha d'estar amarada d'alegria, també quan és moment de penitència, quan hi ha motiu de

sofriment, quan les coses costen. Em ve al cap la dita de sant Josepmaria: "No és lícit pensar que només podem fer amb alegria la feina que ens agrada. Podem i hem de fer amb alegria tot", va subratllar.

"No ens podem desanimar mai per les dificultats. Ni per les dificultats que trobem en nosaltres, ni per les de l'ambient »a la feina o on sigui. Tenim el Senyor amb nosaltres. Hem de tenir sempre alegria, estar contents passi el que passi. Perquè essent molt poqueta cosa, l'alegria no la fonamentem en ser superhomes o superdones. No la fonamentem en la consciència que fem les coses bé, sinó en què Déu ens estima amb bogeria. I aquesta és la font de la nostra alegria de veritat", va explicar.

Tot i que el cristià es veu en la tessitura d'anar a contracorrent, el prelat va assenyalar que "és el

normal", i va recordar allò que Mons. Xavier Echevarría deia sovint: "Quanta gent bona hi ha al món! També hi ha ignorància, però molta gent bona que ens està esperant".

Reconquerir la llibertat

Ocáriz va aprofitar la pregunta que li va formular Teresa, oftalmòloga, per parlar de com fer compatible la llibertat i el lliurament a Déu. "Quan veiem el que costa, el que ens contraria una mica, el que el Senyor ens demana i ens suposa esforç perquè humanament ens agradaria fer una altra cosa, en aquest moment cal recuperar, reconquerir la llibertat, i no sentir-nos obligats, sinó fer les coses per amor", va exposar.

Isabel, registradora a Saragossa i mare de família, el va fer partícip de la seva preocupació per la formació. El prelat la va animar a aprofitar la lectura espiritual i a invertir en la seva formació espiritual, que va

considerar "la base de tota la resta", i que consisteix en la identificació amb Jesucrist mitjançant la pregària i la vida eucarística.

Davant les preguntes de Juan Luis, professional del màrqueting, o de Fernando, pare i avi de Montearagón i Sansueña, el prelat es va referir a l'esperança i va recordar sant Josepmaria, quan assenyalaria que res es perd si ho fem amb rectitud d'intenció.

Ocáriz va assenyalar que el Papa Francesc té una gran esperança en què l'Opus Dei es dediqui especialment "a les perifèries que són les immenses classes mitjanes de la societat, que és la majoria de la gent", i va animar els presents a no desanimar-se mai.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/viatge-pastoral-
prelat-saragossa/](https://opusdei.org/ca/article/viatge-pastoral-prelat-saragossa/) (31/03/2026)